

VÄNBREV

Sankt Dominikus kloster, Roglebäck

- Julen 2024 -

RETROSPEKTIV UTSTÄLLNING

Många av er minns vår syster Mikaela som gick bort år 2018. Hon var - som också många vet - en begåvad konstnär, skolad på konstakademin i Köpenhamn. I klostret har hon haft flera utställningar, men vid hennes död efterlämnade hon likväl en stor samling tavlor som vi inte visste hur vi skulle förvalta. De blev stående i bortglömda skåp.

Men en dag behövde vi skåpen. Förfrågningar skickades ut till våra mest kunniga vänner: Vem kan ta sig an denna konstsamling? Inget svar. Inget napp...

Men jo! För plötsligt en dag stod en för oss okänd, oanmäld person utanför dörren. Hon visste ingenting om tavlorna, men behövde någonstans att bo. Kunde hon kanske hjälpa till med något? Detta var inte planerat, och vi hade redan tillräckligt med volontärer. Inte optimalt...

Men efter bara några dagar visade det sig att Tone, som hon hette, var exakt den person vi sökte. Utbildad på *Det Kongelige Akademi - Design* i Köpenhamn och med erfarenhet av museer och utställningar, tog hon sig an konstsamlingen med största kompetens. Gamla snören klipptes av, hoprullade, spruckna dukar vecklades ut och kom fram i dagsljuset. Varje tavla och ram blev granskad, rengjord, reparerad, och därefter förberedde hon en vernissage som överträffade allt Sr Mikaela kunnat drömma om. Stora salen

utrymdes, väggar tvättades, särskild belysning införskaffades, avstånd och höjder mättes med precision. Inte en detalj undgicks.

Och så fick den undanstoppade samlingen nytt liv. Varje tavla hängdes där den kom mest till sin rätt. Och sedan spreds hela detta verk ut till så många människor och hem. Vernissagen blev en succé där långt mer än hälften av tavlorna såldes.

Och när vi, efter vernissagen, äntligen städade ut ett förråd där Sr Mikaela haft sitt "skräp" hittade vi okända dukar, varav några ramades in och nu pryder klostret. Sr Mikaelas konst har därmed fått ta mer plats än någonsin hos oss, hon som under sin livstid var så diskret.

Denna underbara episod, där Guds hand var så tydlig, skulle kunna ses som en symbolisk illustration av vad som ska bli av våra livs kvarlåtenskap, när vi en gång dör. För vi har alla våra tablåer: insatser,

böner, skaparverk – ofta ganska fattiga försök att tjäna Herren. Ska något av vårt livsverk bli bevarat och ihågkommet? Hur ska det bli med vår egen retrospektiva utställning? Bara en samling blekta dagböcker i en låda att kastas?

Men nej! Det ska komma en förklädd ängel och plocka fram allt i nytt ljus och förklaring. Det vi så i ringhet ska uppstå i härlighet. Den gärning som utfördes i det fördolda ska gro och sprida sina frukter på ett förunderligt vis. Detta kan vi få se, liksom sr Mikaela nu får se de av henne kasserade oljedukarna värdesatta och beundrade.

Om nu det viktigaste är att bli ihågkommen på jorden? Vilket det ändå inte är. Utan att *komma ihåg!* Komma ihåg vad Herren gjort *för oss.* *Hans* stora tablå – liknelsen om det förlorade fåret – illustrerar på ett underbart vis detta skaparverk, hur Gud blev människa och förenade sig med oss för att låta oss dela hans evighet.

Herden överger fållan, den andliga skapelsen med alla änglar, och stiger ner i förbannelsens ravin för att söka efter mänskligheten, det enda fåret som gått vilse, den bräckliga varelse som störtat sig själv i exil!

Ordet lämnar sin Faders hus och stiger ner i den djupaste avgrunden. Utblottad och avklädd sin gudomliga härlighet delar han människans ångest i fördärvets djup. Sedan tar han henne på sina axlar och återvänder, dignande under bördan, på den smärtsamma väg

där hon gick vilse, och återför henne till fållan.

I ljuset av denna outplånliga fresk spelar vår jordiska kvarlåtenskap en ringa roll. De var egentligen bara tillfällen som gavs för att vi skulle få ge vår kärlek tillbaka till Honom. Han ska bli större och vi bli mindre.

Ändå, trots detta, ska inte en smula av det vi gjort strykas bort från evighetens konstverk, varje glas vatten som skänkts ska glimra som kristall i vår egen retroaktiva utställning!

Också de goda krafter som strålade samman för att baka till vernissagens kaffeservering.

Varmt tack till er alla som hjälpte till!

Vi tackar också var och en av er
för era böner, ert stöd och era gåvor under året som gått.

En Välsignad Jul önskar

era systrar i Rögle

Vår Julvaka börjar klockan 22.00 på julafton, följd av midnattsmässan.

Välkomna!

Vänkretsen

Rögle klostrets vänkrets vill vara en länk mellan systrarna och dem som känner sig knutna till klostret. Vänkretsen är inte en sammanslutning med organisation och sammankomster och förpliktar inte till årsmöte eller dylikt.

Systrarna innesluter vännerna i sina förböner och skickar ut jultrev och eventuell annan information om det blir aktuellt. Hör av dig om du vill bli uppsatt på den mail-listan: systrarna@roglekloster.se

*Vi har även en mail-lista för utskick av meddelanden om plötsliga tidsändringar för mässan eller annat som endast är av lokalt intresse. Vill du sättas upp på den, **ange noga att listan gäller detta***

Vill du ge en gåva tar vi tacksamt emot: Bankgiro: 228-6847
Swish: 123 396 92 19
www.roglekloster.se